

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Leven Ende Deughden Vande Vveerdighe Agnes Van Heilsbagh Gheestelycke Dochter Onder de bestieringhe der Societeyt Iesv

Huysmans, Daniel

T'Antwerpen, 1691

§. 3. Verscheyde straelen uyt het H. Sacrament door de welcke Agnes de
verscheyden gesteltenissen der gemoederen kent.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37188

in haer sijn besittinghe genomen heeft. Ende gemerckt dat inde uytwendighe Remonstrantie op 't uysterste ende 't alderhooghste een Cruys staet: soo sagh ick insgelijcks in dese innerlycke Remonstrantie, een seer schoon hoogh verheven goude Cruys. Waer door my te kennen gegeven wiert, dat in soodaenighe Ziele, door alle de voorgaende bereydselen door Godts gratie, het Cruys soo hoogh verheven is, dat dese Ziele boven alle lyden gestelt staet; soo dat het Cruys geen Cruys is: maer in het Cruys meerder blydschap, dan alle wereldsche blydschap van 't beginsel tot het eynde by-een-versaemt soude kunnen by-brengen. Daerom wort het Cruys inde Remonstrantie op d'opperste plaetse gestelt, om dat het victorieus is: alsoo wordt oock het Cruys triumphantelyck op de krachten van alsulcke ziele gestelt, alwaer sy uyt de heet-brandende droncken-maeckende liefde haers Bruydegoms vreughden schept, in 't Cruys t'ombelsen, uyt den innigen grondt sijnder genaede, uyt de plaetse daer hy sijn besittinge genomen heeft, op den gouden stoel sijnder liefde, die hy self bereyt ende gestelt heeft: soo dat het Cruys haer Alderhooghste besittinghe is in haeren Bruydegom. Heere 't is uwe Majesteyt alleenbekent, wat eenen ongrondeerlycken schat, hier onder verborghen is.

S. 3. *Verscheyde straelen uyt het H. Sacrament door de welcke Agnes de verscheyden gesteltenissen der ghemoederen kent.*

Op den Feestdagh vanden H. Franciscus ontfongh sy uyt het Hooghweerdigh Sacrament, een sonderlinghe gratie inde Kercke der Minder-Broeders: siende dat uyt de H. Hostie verscheyde straelen toegheschoten wierden tot alle de menschen, die inde Kercke waeren. Sommighe van dese straelen waeren
meer-

meerder, ende sommighe minder: ende door dese verscheydenheit kende *Agnes* de ghesteltenisse, de welke ieder een van dese menschen inwendighlijck hadde, ende hoe sy stonden met Godt. Haer eyghen woorden sal ick hier stellen.

1638. Den vierden October s'avonds, inde Kercke der Minder-Broeders, naer de Procestie, als onsen Salighmaecker in 't H. Sacrament gebenedijdt inden middensten pandt vande Kercke stont, ende d'omstaenders met opgeheven herte ingekeert waeren, om Godt lof, eere, ende dienst te bedijfen; door den hoogh-verheven Lof-sangh *Te Deum Laudamus*, ende ick de minste onder alle, mijn herte, ende alle krachten mijnder ziele in 't vaderlijck herte op-droegh, door de voorspraccke van alle de Heylighen, van Godt versocckende een besondere gratie voor ons alle, soo in 't besonder, als in 't gemeyn: sagh ick inden selven ooghenblick, soo veel straelen uyt het H. Sacrament schieten, als'er menschen tegenwoordigh waeren. Dese straelen schenen recht tot de herten toe te gaen, maer d'eene straele was grooter als d'andere, soo inde wyde, als inde breede. Sommighe waeren soo kleyn, dat ick die quaelijck sien konde: ende sommighe schenen tot het herte niet te komen, of seer weynigh. Hier was ick verwondert: in welke verwonderinghe ick uyt Godt gevoelde dese bediedenisse. De groote wijde, verbreyde uyt-vlammende straelen, die ghy siet uyt my tot dese herten toe gaen, betreekenen dat dese herten, naer de maete van dit licht wijd open staen, ende diergelijcke verbreydinghe van mijnen Goddelijcken invloed ontfinghen: dat sy blaeckende zijn in mijn liefde, die ick van gelijcken in die herten storte, om altydt met dese zielen vereenicht te blijven. Ick verstont oock, dat de ghene die mindere straelen ontfinghen, mindere liefde hadden. soo inwendighlijck als inde uytwendighe wercken tot Godt, ende

*tot den even-naesten. Soo dan die luttel ontfonghen, bemin-
den oock luttel.*

Den 13. October van 't selve jaer, sagh sy wederom eenen overvloed van klaer-blinckende straelen, uyt-schietende uyt de Remonstrantie, die inde Kercke der Societeit uyt-gestelt was; als oock uyt de H. Hostie, als dese inde Misse op-geheven wiert. Sy en weet de straelen, die sy aldan sagh, niet te vergelijken, als by de sonne die op 't hooghste wesende met d'aldermeeste hitte haer straelen tot den aerd-bodem uyt-schiet, om de vochtigheyt der aerde tot haer te trecken: Wanneer d'aerde droogh wordt, ende de vruchten aldermeest rijpen. Soo doet hier Christus, seght sy, als hy de genaedighe ende troostelijcke straelen van sijn Goddelijcke foetigheyt tot de ziele toe-schiet: Want aldan alle aerdsche geneghentheden verdrooghen, ende alle goede gheneghentheden rijper worden. Sy bekennt gheen bequaeme ghelijckenisse hier van te kunnen gheven: want dese Goddelijcke straelen, ende haere uytwerkinghen gheen ghemeynschap hebben met de lichaemelijcke.

Door 't gesicht van dat Goddelijck licht, 't welck uyt het H. Sacrament tot haer ziele, ende oock tot andere geschoten wiert, bleef sy dien dagh ende de twee volgende geheelijck ingethoghen in Godt: haer selven meer verootmoedighende ende vernietende hoe sy meerdere gaven ontfongh. *Och seght sy, waer salder voor my bequaeme plaetse gevonden worden, die 't quaet van alle quaet ben, ende soo overvloedighe gratien van Godt ontfanghe? O goetheyt van alle goetheyt, hout u in: En laet u selven in soo boos vat niet vallen: naedemael alle schepselen, soo redelijcke, als onredelijcke beter zijn dan*

dan ick, die de vergaedinghe van alle quaet van mijn selven ben. Och in wat sonden en soude ick niet vallen, dat die goddelijcke goetheyt my niet en wederhiel door soo gheduerighen toevloet van gratien? My dunckt dat ick beswijcke: ick en weete niet waer my laeten: ick en kan mijn selven niet langher verdraeghen: om dat ick naer soo vele gratien noch soo quaet ben, ende blijve. Och wanneer sal ick my beteren? Heere dat ick noyt op en houde in Godt almachtigh door sijn H. Moeder te roepen, dat hy eenwelijck sijns selfs eeuwighen lof ende danckbaerheit blijve, voor alle sijne ghenaden.

Dit was haer ghewoonlijck ghebruyck, naer d'ontfangen gratien sich te vernederen, ende dies te meer, hoe dese gratien uytnemender waeren. Maer laet ons voortgaen in't ghene wy voor hebben.

§. 4. *Siet d'eerbiedinghe die d'Enghelen aen dit Sacrament bewijfen.*

ALs sy in't H. Sacrificie der Misse teghenwoordigh was, is't verscheyde reysen ghebeurt, dat sy met het segghen van *Sanctus* een groote menighte van Enghelen sagh, die als nederdaelden van den Hemel, ende stonden met wonderlijcke eerbiedinge voor den Autaer.

Als den tijdt der Consecratie naerderde schenen sy alle te samen met groote beschaemtheyt plat ter aerde neder te vallen, ende bleven aldus in Godts teghenwoordigheyt ligghen, tot dat onsen Heere op gheheven was: naer welcke opheffinghe sy wederom opstonden. *Ons lcerende, soo sy seght, met wat ootmoedigheyt ende eerbiedinghe wy behooren, dit groot, wonderlijck, onbegrijpelijk Sacrificie met onse teghenwoordigheyt te vereeren; met wat liefde Godt ende mensch t'omhelsen;*

CC

ende